

רעפ 4214/22 - עדן יצחק נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4214/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: עדן יצחק

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
(השופטים י' עדן, ג' גדעון ו-ג' דניאל) ב-עפ"ג 59892-02-22 מיום
11.5.2022

בשם המבקש: עו"ד משה קשלס

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים י' עדן, ג' גדעון ו-ג' דניאל) ב-עפ"ג 59892-02-22 מיום 11.5.2022, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט א' כהן) ב-ת"פ 63014-11-20 מיום 11.1.2022.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 20.11.2020, סמוך לשעה 22:41, המבקש החזיק בתא

הכפפות ברכב 9 יחידות של סם מסוכן מסוג "קנבוס" במשקל כולל של 12.12 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית וללא היתר כדין. בנוסף, המבקש החזיק ברכב משקל אלקטרוני. עוד על פי כתב האישום המתוקן, המבקש החזיק בתוך תא מטען של רכב אחר שבחזקתו 60 יחידות של סם מסוכן מסוג "קנבוס" במשקל כולל של 140 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית וללא היתר כדין.

בגין מעשים אלו יוחסה למערער עבירה של החזקה או שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים).

3. המבקש הורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

4. בית משפט השלום בגזר דינו עמד על חומרתן של עבירות הסמים, תוך שציון כי המאבק בנגע הסמים הינו קשה ובלתי פוסק, ובעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית יש כדי פגיעה בערכים חברתיים של הגנה על הציבור בכללותו מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב השימוש בסמים. נקבע כי המבקש פגע בערכים המוגנים במידה בינונית-נמוכה מאחר שנתפס סם במשקל כולל של כ-150 גרם אשר חולק לכ-70 יחידות. הודגש כי אין להתייחס לסם ה"קנבוס" כסם "קל" אלא הוא היה ועודנו סם מסוכן, וככלל מגמת הענישה היא מחמירה. נוכח האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

בית משפט השלום הותיר את הרשעת המבקש על כנה, חרף המלצת שירות המבחן כי ראוי להימנע מהרשעתו, מאחר שקבע כי לא מתקיימים התנאים הנקובים ב-הלכת כתב (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997)); נוכח העובדה שעסקין בעבירה שהינה "מן החמורות שבפקודת הסמים"; וכי נסיבות ביצועה מלמדות כי פוטנציאל הנזק בצידה הוא ברף הגבוה; ובשל העובדה שלא הוכח נזק קונקרטי שייגרם לתעסוקת המבקש ולשיקומו כתוצאה מהרשעתו.

בגזירת עונשו של המבקש בגדרי המתחם, בית משפט השלום התחשב בהעדר הרשעות קודמות מצדו, ובהתרשמות שירות המבחן כי הוא מגלה מוטיבציה לשילובו בהליך טיפולי ומתאמץ לתפקד באופן תקין.

בהינתן האמור לעיל, בית משפט השלום גזר על המבקש 7 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה לפי פקודת הסמים מסוג "פשע", למשך 3 שנים; 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירה לפי פקודת

הסמים מסוג "עוון", למשך 3 שנים; צו מבחן למשך שנה; צו של"צ בהיקף 180 שעות; 60 יום פסילת רישיון נהיגה על תנאי, לבל יעבור עבירה לפי פקודת הסמים, למשך שנתיים; התחייבות בסך 3,000 ש"ח להימנע מעבירה לפי פקודת הסמים במשך שנתיים; וקנס בסך 3,000 ש"ח.

5. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי על גזר דינו, ובפרט על הותרת הרשעתו על כנה - נדחה. הובהר כי הכלל הוא כי אדם אשר ביצע עבירה - יורשע בגינה, ואילו אי הרשעה היא חריג בהתקיים תנאים מיוחדים. במקרה דנן, נקבע כי חומרת מעשה העבירה ונסיבותיה מלמדות כי מדובר בהחזקת סם מסוכן לצורכי הפצה בשל חלוקת הסם ליחידות; המשקל האלקטרוני שנמצא ברכב; והחזקת הסם בשני כלי רכב שונים, ואלו לבדן מצדיקות את הרשעת המבקש. הודגש כי בית משפט השלום נתן משקל לנסיבותיו האישיות של המערער בגזר דינו, ובהתאם הטיל עליו צו מבחן, של"צ וענישה נלווית.

מכאן הבקשה שלפניי.

6. לטענת המבקש, בקשתו מעוררת שאלה משפטיות עקרוניות החורגות מעניינו הפרטני והיא אפשרות ההימנעות מהרשעה במסגרת חריגה ממתחם העונש ההולם לפי סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

לשיטתו, ראוי היה להימנע מהרשעתו נוכח המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה; סיכויי שיקומו הגבוהים; סעיף 82 לחוק המיוחד, לטענתו, אי הרשעה לנאשמים העוברים הליך גמילה מסמים; העדר עבר פלילי ואורח חייו הנורמטיבי; הפגיעה שתגרם לתעסוקתו ומניעת קידומו התעסוקתי.

כמו כן, נטען כי הרשעתו מהווה "אי צדק מהותי" וזאת לאור "תהליך לגליזציה" כלשונו המבטא שינוי חברתי ומוסרי ביחס לסם הקנבוס, ובהתאם אין הכרח בהרשעה בעבירות הנוגעות לסם זה.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה ידועה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים חריגים בלבד, בהם מתעוררת סוגיה משפטית עקרונית רחבת היקף, החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין או אי צדק מהותי (רע"פ 4109/22 פלוני נ' משטרת ישראל - לשכת תביעות תעבורה חדרה, פסקה 7 (21.6.2022)). הבקשה שלפניי נטועה בדל"ת אמות עניינו הפרטני של המבקש, חרף האצטלה העקרונית אותה מנסה המבקש לשוות לבקשתו.

8. נקבע זה מכבר כי הימנעות מהרשעה, בקרב בגירים, אפשרית בהצטבר שני תנאים: ראשית, ההרשעה עלולה לפגוע באופן ממשי בשיקום הנאשם בהתחשב בנסיבותיו האישיות; שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ובפרט בשיקולי הגמול וההרתעה (הלכת כתב; רע"פ 9177/20 אלזאם נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.1.2021)).

לא מצאתי כי נפל פגם בקביעת בית משפט השלום אשר נדרש לשאלת הרשעתו של המבקש באופן פרטני, והכריע כי אין מקום לבטלה, חרף המלצת שירות המבחן, זאת לאחר שבחן והכריע בדבר שני התנאים האמורים לעיל - המבקש לא הוכיח נזק קונקרטי או פוטנציאלי לתעסוקתו ולשיקומו, ומעשה העבירה ונסיבותיה חמורים ביותר ודורשים ענישה הולמת ומרתיעה.

9. יוצא כי, הטענות העקרוניות אשר המבקש מנסה לעורר בבקשתו כלל אינן רלוונטיות לענייניו. זאת, מאחר שעיקר בקשתו היא כי יהא ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם ואי הרשעה בהתאם להוראות סעיף 40ד(א) לחוק. אולם, בית משפט השלום בגזר דינו נותר בגדרי מתחם העונש ההולם שקבע, אשר בגבולו התחתון עונש מאסר מותנה, וכלל לא מצא לנכון לחרוג ממנו לקולה (ראו והשוו: רע"פ 547/21 סיטניק נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (17.3.2021); רע"פ 3195/19 אגוזי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (4.7.2019)). בית משפט השלום ממילא הכריע כי ענייניו של המבקש אינו מצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם, כך שהלכה למעשה, אינו מקים את השאלה המשפטית העקרונית לה טוען המבקש.

מכל מקום, ערכאת הערעור בוחנת את התוצאה העונשית הסופית שבגזר הדין, ואין בשגגה באופן יישום מלאכת גזירת הדין כדי להצדיק התערבות, מה גם ששגגה כאמור, לא נפלה במקרה דנן (רע"פ 2155/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (11.4.2022); ע"פ 8622/21 הולר נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (15.5.2022)).

10. אף איני מוצא לקבל את טענות המבקש בדבר "אי צדק מהותי" כלשונו שנגרם לו, בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הסמים ועל הצורך להתמודד עמן באמצעות ענישה יעילה ומרתיעה (רע"פ 4030/22 יפרח נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (19.6.2022)). זאת ועוד, פקודת הסמים מורה כי סם הקנבוס הוא סם מסוכן, ולא ניתן להתייחס לסם הקנבוס אחרת, קל וחומר שלא באופן מקל (רע"פ 8759/21 קסלר נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (23.12.2021); ע"פ 6299/20 חן נ' מדינת ישראל

((4.2.2021)).

בידי המבקש נתפסה כמות סם משמעותית, אשר חולקה לעשרות מנות באופן המלמד על כוונה להפיצן. במעשים אלו כרוך פוטנציאל נזק רב, וברי כי מעשי המבקש דורשים ענישה מתאימה. אין אפוא עילה לדון בעניינו פעם נוספת, בגדרי "גלגול שלישי".

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, ח' בתמוז התשפ"ב (7.7.2022).

ש ו פ ט